

Arxiu parroquial

Alella

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Plaça de l'Ajuntament, 13

Coordenades:

Latitud: 41.49356
Longitud: 2.29461
UTM Est (X): 441120
UTM Nord (Y): 4593789

Classificació

Número de fitxa 08003 - 358
Àmbit: Patrimoni documental
Tipologia Fons documental
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XIV-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Física
Accés Restringit
Ús actual: Científic
Titularitat Privada accessible
Titular: Parròquia de Sant Feliu d'Alella
Fitxes associades:
[Església de Sant Feliu](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dj., 26/05/2011 - 02:00

Descripció

Important arxiu parroquial per que és dels pocs del Maresme que ha sobreviscut a la crema generalitzada de l'any 1936 i per conservar documents des del segle XIV fins els nostres dies. Està format per 116 volums

entre llibres i carpetes, 45 pergamins i varis arxivadors dels darrers 100 anys. Els llibres més característics són els propis de la funció eclesial: baptisme, des de l'any 1524; òbits, des del mateix any; esponsoris, des de 1567; un llibre de confirmacions, de 1846 a 1972; llibres de confessions i comunions, des de 1846, ... També hi ha els llibres de visites pastorals; testaments; capítols matrimonials, des de 1340; llibre d'actes del comú des de 1440; capbreus, des de 1460. També hi ha diversos llibres de confraries. El llibre més important de l'arxiu, però, és el De Redditibus. Es tracta d'una recopilació feta pel Doctor Francesc Riu de totes les coses de la parròquia. Consta de dues parts: la primera tracta de les rendes de la rectoria, i la segona és un resum dels principals costums del poble. També destaca el facsímil anomenat "Manual d'Actes Vellíssimes" on s'ha trobat un registre de defunció datat l'any 1318, que a dia d'avui es considera el més antic d'Europa.

Observacions:

El fons més antic està dipositat en dos armaris ignífugs dins un espai propi destinat a l'arxiu, amb accés restringit. Però no està digitalitzat.

Història

L'arxiu es va salvar gràcies a la iniciativa de diverses persones que van guardar l'arxiu a l'ajuntament. Després de la guerra civil, es va tornar a la rectoria i es va començar una primera classificació, entre els anys 1950 i 1954.

